

PLEEGOUDERS GEZOCHT

'Mama, ik mis mijn moeder zo...'

Meer dan 21.000 kinderen in Nederland hadden vorig jaar pleegzorg nodig. Dat aantal groeit, terwijl de opvangmogelijkheden juist afnemen. Nieuwe pleeggezinnen zijn hard nodig.

TEKST: ANNETTE PRINS FOTO'S: JUDITH CAPPON

Kenter Jeugdhulp is een organisatie voor Jeugd GGZ en Jeugd en Opvoedhulp in Noord-Holland. Rabobank Haarlem en Omstreken ondersteunt hen in hun werk en missie.

Soms is de tienjarige pleegzoon van Inge Franssen uit Haarlem intens verdrietig. Hij ligt dan uren snikkend tegen haar aan: 'Oh, mama, ik mis mijn moeder zo'. Het jongetje kent zijn biologische moeder niet. Zijn vader evenmin. Hij werd als baby van vier maanden uit huis geplaatst, kwam in de crisisopvang terecht en vond een halfjaar later zijn plekje in het gezin van Inge en haar man Ewoud. Dat gezin telde al vijf kinderen: twee puberzonen van Ewoud en drie dochters van hen samen. "We hadden ons als pleegouders aangemeld bij Kenter Jeugdhulp", vertelt Ewoud, "omdat we open stonden voor meer kinderen. Er was genoeg ruimte in ons hart. In ons huis iets minder, dus toen er later nóg een pleegkindje kwam, zijn we op zoek gegaan naar een grotere woning."

DE BESTE MATCH Pleegzorg Nederland streeft elk jaar naar 3.500 nieuwe pleeggezinnen. Dat aantal is nodig om alle

kinderen op te vangen die door omstandigheden niet bij hun eigen ouders of familie kunnen wonen. In 2016 schreven 2.471 nieuwe gezinnen zich in en ook dit jaar is de vraag naar pleegouders groter dan het aanbod. Kenter Jeugdhulp, een van de pleegzorgorganisaties in Zuid-Kennemerland, heeft vooral een tekort aan gezinnen voor pleegkinderen van 8+ en dubbelplaatsingen van broertjes en zusjes, gezinnen voor crisisopvang en weekendzorg. Omdat de pleegzorgmedewerkers het liefst vijf of zes gezinnen vergelijken voordat zij een 'match' maken, hebben ze een groot bestand nodig. In afwachting van een geschikt pleeggezin verblijven kinderen soms maandenlang bij familie of in de crisisopvang. Tijdelijke oplossingen, die er vaak toe leiden dat de situatie verslechtert of het kind hechtingsproblemen ontwikkelt omdat het van plek naar plek verhuist.

Kenter Jeugdhulp heeft vooral een tekort aan gezinnen voor pleegkinderen van 8+ en dubbelplaatsingen van broertjes en zusjes, gezinnen voor crisisopvang en weekendzorg.

MEER INFORMATIE OVER PLEEGZORG

De vraag naar pleeggezinnen is groot, ook in de regio Zuid-Kennemerland. Hebt u interesse in het pleegouderschap? Surf dan naar www.pleegzorg.nl voor meer informatie en het aanvragen van een informatiepakket, of bezoek een informatieavond bij u in de buurt. De eerstvolgende bijeenkomst van Kenter Jeugdhulp is op 6 november 2017. Aanmelden kan via kenterjeugdhulp.nl.

EERLIJK ZIJN Inge en Ewoud waren bij hun pleegzoon voor deze problemen beducht. “Maar als gezin wordt je goed begeleid”, vertellen zij. “Wij hebben een vaste pleegzorgmedewerker met wie we alles kunnen bespreken en beide pleegkinderen hebben een voogd die over hun schouder meekijkt. De rest doen we op intuïtie.” Wat is de belangrijkste waarde die zij hun kinderen meegeven? “Eerlijkheid”, antwoordt Ewoud zonder aarzelen. “Hoe opener wij zijn over de situatie, hoe eenvoudiger het voor hen is om over hun gedachten en gevoelens te praten. Wij willen een stevige thuisbasis bieden waarin al onze kinderen gewoon kind kunnen zijn. Met hun verdriet én hun plezier. Alles wat wij hen nu meegeven, maakt hen sterker in de puberteit. Want dat is voor elk kind een lastige periode, maar voor een pleegkind helemaal.”

CRISISOPVANG Pleegzorg lijkt het meest op de natuurlijke gezinssituatie en is daarom de beste oplossing als een kind niet thuis kan wonen. Het contact met de eigen ouders blijft zo mogelijk bestaan. “Het streven is ook altijd dat zij uiteindelijk de zorg weer overnemen”, vertelt Inge, “maar soms blijkt dat gedurende de plaatsing toch niet mogelijk. Onze pleegdochter kwam voor crisisopvang bij ons, zeven jaar geleden, en na een jaar besloot de rechter dat ze niet naar haar ouders kon terugkeren. Wij wilden graag voor haar blijven zorgen. Ze ziet haar ouders regelmatig en ook wij hebben met hen een goed contact.”

Met twee voltijds pleegkinderen blijft het gezin van Inge en Ewoud gewoon beschikbaar voor crisisopvang. “Wij kunnen iets betekenen voor kinderen die een moeilijke start doormaken. Het is toch prachtig als wij met z’n allen het leven van zo’n kindje weer op de rails krijgen?”